

Saklı Bir Mezarlık

– zayıat · 01 Ocak 2016

Saklı bir şehir mezarlığına gitmelisin. Mezarlığa kahveye girer gibi de girilmez ölümlere bir selam vermelisin seni duyuyorlarcasına ve demelisin ki "Esselamü Aleyküm ya ehli kubur". Adamın evine geldin kuru kuru selam vermek olmaz hediyeler sunmalısın dilinle bir iki dua okuyarak. Artık senden istediklerimi uygulamaya hazır ve nazırsın. Başın biraz önünde olmalı, cesetlere saygıdan. Bir köşesini belirlemelisin mezarlığın okumalısın mezar taşlarındaki isimleri ve ölüm tarihlerini tek tek. Bir mezar bulacaksın oralarda bir yerlerde. Mezar taşının toprağa yakın kısımları yağın yağmurun sıçrattığı toprakla biraz kirli gibi gözükecek. Tıpkı sen gibi değil mi? O mezarın yanında bir yerde siyah bir poşet bulacaksın. Korkma yırt poşeti. Böcek çıyan falan yok içinde. Kör düğüm attım o poşetin ağzına. Ve poşetin içinde bir kağıt. Küçük bir tarif daha. Yazımı tanıyorsun korkma zarar gelmez bu oyundan. Tanıdık gelen bir ismin mezarlığını bulacaksın. Heyecanlanma sevdiğim senin için ölürüm ve öldüm edebiyatı falan da olmayacak bu yolculuğun sonunda. O mezarın ayak ucunda bir poşet daha ve yine bir kağıt... Kağıtta şu kadar sağa bu kadar yukarı falan bir tarif daha tarifin sonunda bir adım ötene bak yazıyor ve şaşırabilir belki sövebilirsin de. Oradaki gülü görmemen olanaksız. Gülün yanındaki testiyle sula bakayım o gülü büyüsün biraz. Ve şimdi testiye aldığın yerdeki kağıdı aç. Notun aynısını buraya yazıyorum bilmeyenler okusun diye. Mezarlarda bitkiler gür olur cesetler gübreleştikçe toprağın altında beslerler onları. Bundandır bu gülü buraya dikmem. Ve bu gülü diktiğim tarihe bakarsan şayet bende ki öldüğün tarihi görürsün. Belki senin değil başkalarının cesetlerinin gübresiyle büyüyecek bu bitki ama niyetimi biliyorsun. Eve giderken al bir kutu kuru boya ve resmini yap o gülün hatırladığın kadarıyla. Ve resme iyi bak. Çünkü o resim bende çürüdüğünün resmi eskiden sevdiğim kadın...

Zayıat-ı kelam